

Zo gingen die

MISSCHIEN MET UITZONDERING VAN DE GESCHIEDENIS VAN JOZEF, WORDEN NERGENS IN HET OUDE TESTAMENT NIEUWTESTAMENTISCHE WAARHEDEN ZO DUIDELIJK GEÏLLUSTREERD ALS IN HET LEVEN VAN ABRAHAM. IN GENESIS 22 ZIEN WE HOE ABRAHAM ALS VADER ZIJN ZOON OFFERT. IN HOOFDSTUK 24 ZIEN WE VERVOLGENS HOE ABRAHAM VOOR DIE ZELFDE ZOON EEN BRUID VERWERFT. BEIDE GEBEURTENISSEN ZIJN EEN VOORAFSCHADUWING, EEN BEELD, EEN TYPE VAN WAT NOG KOMEN ZOU. BIJ EEN TYPOLOGISCHE UITLEG VAN HET OUDE TESTAMENT ZOEKEN WE NAAR EEN DIEPERE BETEKENIS VAN DE TEKST. ZE GAAT NIET ALLEEN OVER GESCHIEDENISSEN OF INZETTINGEN VAN HET VOLK ISRAËL, MAAR KAN WORDEN OPGEVAT ALS BEELDSPRAAK VAN WAARHEDEN DIE ONS PAS IN HET NIEUWE TESTAMENT ZIJN GEOPENBAARD – VAAK WAARHEDEN OVER DE HEER JESUS EN ZIJN VERLOSSINGSWERK. ZO GEEFT DE BRIEF AAN DE HEBREEËN EEN TYPOLOGISCHE UITLEG VAN HET PRIESTERAMBT EN DE OFFERDIENST.

beiden tezamen

Een inleidend overzicht ...

In dit artikel gaan we kijken naar de beelden die opgesloten liggen in Genesis 22. Het lijkt mij echter goed om eerst een overzicht te geven van de hoofdstukken daaromheen en de typologie die erin gelegen is aan te geven:

- Hoofdstuk 21: De geboorte van Isaäk; als type van de Heer Jezus
- Hoofdstuk 22: Het lijden, sterven en de opstanding van Isaäk; als type van de Heer Jezus
- Hoofdstuk 23: Het sterven van Sara; als type van de terzijdestelling van het volk Israël
- Hoofdstuk 24: De uitzending van de knecht Eliëzer; als type van de Heilige Geest. De roeping van de bruid; als type van de Gemeente. Het gaan naar de bruidegom; als type van de opname van de Gemeente
- Hoofdstuk 25: Het tweede huwelijk van Abraham; als type van het herstel van Israël

In Genesis 22 is Isaäk een type van Christus als Degene 'die gehoorzaam was tot de dood' (Fil.2:4-8), Abraham een type van de Vader als Degene 'die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard heeft' (Rom.8:32, Joh.3:16) en de ram een type van Christus als Degene 'die als plaatsvervanger is gestorven' (Hebr.10:1-10).

God had tegen Abraham gezegd: 'Ga naar het land Moria, en offer uw zoon daar tot een brandoffer op een der bergen, die Ik u noemen zal' (Gen.22:2). De berg Moria is de plaats waar later de tempel is gebouwd (2Kron.3:1). Onderweg vroeg Isaäk: 'Waar is het lam?', waarop Abraham antwoordde: 'God zal Zichzelf voorzien van een brandoffer, mijn zoon' (Gen.22:8). Abraham had geen offerdier bij zich, zijn zoon Isaäk bleek het offer te zijn. Toen Isaäk door zijn vader Abraham op het altaar gebonden werd, verweerde Isaäk zich niet. Jesaja schrijft later: 'Als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open' (Jes. 53:7). Zoals Isaäk de wil van Abraham onderging, zo deed de Heer Jezus volkomen de wil van de Vader; 'niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt' (Joh.26:39) Treffend lezen we dat Abraham: 'die plaats in de verte zag' (Gen.22:4). Is dit niet een mogelijk beeld van wat God al eeuwen van tevoren had voorzien, nl. 'het Lam, voorgekend van vóór de grondlegging van de wereld' (1Petr. 1:20; zie ook: Hand. 2:23, Ef. 1:4, Op.13:8, Micha 5:1, Op.13:8, Joh.17:24).

De Zoon en de Vader werkten samen

De aangrijpende zin 'zo gingen die beiden tezamen' wordt twee keer gevonden in deze geschiedenis (Gen.22:6, 8). Vaak benadrukken wij overwegend de liefde van God voor verloren zondaars en de liefde van de Zoon die voor die zondaars stierf (vgl. Joh.3:16, 1Joh.3:16). We doen er echter goed aan om ook eens stil te staan bij de liefde tussen de Vader en de Zoon. Jezus Christus is de 'geliefde Zoon' van de Vader (Mat.3:17), en de Zoon zegt, 'maar opdat de wereld weet dat Ik de Vader liefheb' (Joh. 14:31). In Joh.17:23 lezen we ook dat de Heer Jezus tot zijn Vader zegt: 'zoals U Mij hebt liefgehad'. Abraham spaarde zijn zoon niet (Gen.22:16), en de Vader spaarde zijn Zoon niet, maar 'heeft Hem voor ons allen overgegeven' (Rom.8:32). Samen waren ze op weg, Abraham en Isaäk, 'zo gingen die beiden tezamen' (Gen. 22:6, 8). In Joh.5:17 zegt Jezus: 'Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook'. De Vader en de Zoon gingen naar dezelfde plaats als eens Abraham en Isaäk. Daar zou het offer gebracht worden.

De Zoon Die sterven moest

Abraham droeg een mes en vuur, het waren twee instrumenten die verband hielden met de dood. Het mes zou het fysieke leven van Isaäk beëindigen, het vuur zou het hout verbranden waarop hij gebonden was. Isaäk stierf echter niet zelf, er was een vervanger, een ram, waarin God had voorzien. Maar niemand kon de plaats van de Heer Jezus innemen op het kruis. Hij was de enige die in staat was om de zonde van de wereld weg te nemen. De Heer Jezus was het plaatsvervangend offer voor ons. 'Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt' (Joh.1:29).

Het kruis was 'het instrument' waarop de Heer Jezus zijn leven beëindigde, maar er was meer dan alleen de lichamelijke dood, getypeerd door het mes dat Abraham droeg. Jezus onderging het oordeel over de zonden van de wereld, getypeerd door het vuur dat Abraham droeg. In de Bijbel is vuur vaak een symbool van de heiligheid van God (Deut.4:24, 9:3, Hebr.12:29). De heiligheid van God vereiste een oordeel over de zonde. Isaäk heeft het mes en het vuur nooit gevoeld, maar de Heer Jezus moest wel sterven en het oordeel over de zonden ondergaan.

Isaäks vader was bij hem, maar de Heer Jezus werd door God verlaten toen Hij tot zonde werd gemaakt (Mat.27:45-46, 2Kor.5:21). Wat een geweldige liefde!

De Zoon droeg de zondelast

Het is opvallend dat het hout vijf keer vermeld wordt in dit gedeelte, en dat Isaäk het pas zelf ging dragen toen ze bij de berg Moria aankwamen. Het hout is niet het beeld van het kruis, want die droeg de Heer Jezus niet helemaal alleen (Mat. 27:32).

Het hout schijnt eerder een beeld te zijn van de zondelast die de Heer Jezus voor ons droeg (1Petr.2:24). Abraham 'schikte het hout, bond zijn zoon Isaäk en legde hem op het altaar boven op het hout' (Gen.22:9). 'De Here heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen' (Jes.53:6). Het vuur verteerde het hout als een beeld van het oordeel van God over de zonde.

De Zoon stond op uit de doden

Isaäk stierf niet werkelijk, maar 'bij gelijkenis' (Hebr.11:9) stierf hij en stond op. In feite horen we niets meer van Isaäk totdat hij zijn bruid ontmoet (Gen.24:62) dus wordt zijn 'opstanding' verondersteld te hebben plaatsgevonden. Jezus stierf echter werkelijk, werd begraven, en stond weer op uit de dood. Het is interessant om te zien dat Abraham terugkeerde naar de twee knechten (Gen.22:19), maar over Isaäk wordt er daarbij niets gezegd. Het is ongetwijfeld zo dat Isaäk samen met zijn vader naar huis terugkeerde, maar toch wordt dat niet vermeld. De Bijbelse verslaggeving toont zodoende aan dat de volgende gebeurtenis Jezus' komst voor de Gemeente, zijn Bruid, zal zijn. Wat een dag zal dat zijn!

